

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 9 มกราคม 2559..

..เช้านี้ที่วัดอรัญญิวีถวหลวงปู่หลวงพระวิหาร เมตตาให้โอวาทธรรมแก่คณะศรัทธาญาติโยมเรื่องธรรมเกิดจากเหตุ คับเพราะเหตุ..

..ขอเจริญพรศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ตามที่ท่านตั้งใจใฝ่ฝันหาความสุขความเจริญให้เกิดให้มีขึ้นกับตนกับตัวนั้น เป็นเป้าหมายที่เราตั้งใจเอาไว้ ในความปรารถนาของคนทั้งหลาย แต่ในหลักการดำเนินวิถีชีวิต การดำเนินการฝึกทำให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่นได้ อันนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เราจะพิจารณา ให้รู้ข้อมูลว่าเราปฏิบัติกันอย่างไรที่จะให้ตนเองนี้ได้รับความสุข

..เพราะฉะนั้นทุกคนต้องพิจารณาว่าการจะทำอะไรก็ดี พุทธอะไรดีอะไรต่างๆ เมื่อคิดขึ้นมาแล้วพูดออกมาแล้วผลมันออกมาเป็นยังไง เมื่อมีเหตุแล้วผลมันก็ตามออกมา ในพระศาสนาธรรมเกิดจากเหตุ คับเพราะเหตุ หากไม่มีเหตุแล้วผลก็ไม่มี เหตุไม่ดีผลก็ไม่ดี เราเชื่อมั่นกันอย่างนี้ เรียกว่าการพัฒนาตนเอง รู้จักเหตุ รู้จักผล ธรรมะคำสอนของสัตว์บุรุษของนักปราชญ์ผู้มีความเฉลียวฉลาด รู้จักทางถูกทางผิด เราก็เลยมาศึกษาต่อจากผู้มีความฉลาด ว่าธรรมเกิดจากเหตุ..เอ..เหตุมันเป็นยังไง ความเดือดร้อนวุ่นวายเกิดขึ้นนี้ ไม่สงบเกิดความทุกข์ความเดือดร้อน ในครอบครัวก็ดี ในหมู่ชุมชนทั้งหลายก็ดี บ้านใดเมืองใดประเทศไหนในโลกนี้ มีความวุ่นวายเดือดร้อนกันเป็นยังไง เขามีเหตุอะไรกันจึงเดือดร้อน ก็คือเหตุที่เขาทำขึ้นมาตัวเองที่ทำให้เกิดทุกข์ เกิดการรบราฆ่าฟันกันต่างๆที่เราได้ยินได้ฟังมา ทำไมเขาจึงเบียดเบียนกัน ทำไมเมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์มีจิตใจสูงกว่าสัตว์เดรัจฉาน มีความฉลาดรู้จักเหตุผลได้ดี ยังทำเหตุที่ไม่ดีเกิดขึ้นได้ แยกบ้านแตกเมืองกัน เรื่องแบบนี้มันเป็นเรื่องมาตั้งแต่อดีต เหมือนบ้านเหมือนเมืองเรา รบราฆ่าฟันกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ เขาพัฒนาในเรื่องที่มันผิดจากหลักศีลหลักธรรม คือพัฒนาเครื่องมือสำหรับรบราฆ่าฟันกันให้มีความทุกข์ความเดือดร้อน อย่างอื่นที่พัฒนาแล้วทำให้เกิดความสุขทำไมไม่ทำกัน...

...เหตุฉะนั้นคนโบราณเขาจึงว่า มีทางให้เดินไปแต่ไม่มีคนเดิน ถ้ามาเปรียบเทียบเหมือนกับบ้านเมืองเราสมัยก่อน การพัฒนาสิ่งของการคมนาคมต่างๆไม่สะดวก ของใช้ต่างๆยังไม่เจริญไม่พัฒนาเหมือนสมัยปัจจุบัน แต่เมื่อเจริญขึ้นมาแล้ว กลับทำกลับพัฒนาอาวุธต่างๆมารบราฆ่าฟันกันแบบนั้นแบบนี้ สร้างขึ้นมาทำไม สร้างมาแล้วเพื่อยิงนกยิงสัตว์ในป่า สร้างมาแล้วมารบราฆ่าฟันมนุษย์ด้วยกันนี่เอง ทำให้เดือดร้อนวุ่นวาย ก็คือเดินทางผิดในวิถีชีวิต เกิดทุกข์ยากมีภัยเกิดขึ้น เราก็จะเห็นว่า..เอ..การคิดการสร้างในสิ่งที่ไม่ควรทำนี่เองทำให้เกิดทุกข์ เพราะเหตุมันเป็นอย่างนี้ ผลมันเลยเป็นอย่างนี้ แต่ทำไมการพัฒนาตนเองเดินในเส้นทางธรรมะ ทำบุญทำทาน รักษาศีล เจริญจิตภาวนา ทำไมไม่มีคนชอบจะเดิน

..บัดนี้พวกเราเดินทางเส้นนี้ที่เรียกว่ามาทำความดี เรียกว่าเดินทางถูก พัฒนาตนเองตั้งอยู่ในศีลในธรรม เหมือนดังรัฐบาลเองคิดว่าจะไม่ให้มีคอร์รัปชั่น คอร์รัปชั่นเป็นเรื่องของกิเลส ถ้าหากเราเดินทางถูกก็จะเป็นเครื่องระงับดับความวุ่นวายทางด้านกิเลสได้ ถ้าเราไม่เข้าใจก็เลยไม่ได้พัฒนาตนเองให้ถูกต้อง เรามาพิจารณาจิตใจของเราให้เกิดความสงบ พิจารณาว่าอะไรถูกอะไรผิด เพื่อจะเดินทางต่อไปข้างหน้า เพื่อให้เกิดความร่มเย็นความผาสุกเกิดขึ้น คิดช่วยกัน เพื่อให้รู้ว่าทางไหนดี..

...เหตุฉะนั้นทางมีให้เดินแต่ไม่มีคนเดิน การปฏิบัติตามหลักศีลธรรมนี้เอง ตามคำสอนทางพระพุทธศาสนา

แต่ไม่มีคนอยากจะเดิน คนที่ไม่อยากจะเดินไม่ใช่คนที่ไม่มีความรู้นะ เป็นด็อกเตอร์ เป็นนายร้อย นายพัน นายพล แต่ไม่รู้จักเดิน เหตุฉะนั้นความวุ่นวายมันจึงเกิดขึ้นดังได้กล่าวมาแล้วนี้ ถ้าเดินทางถูกแล้วความ ร่มเย็นเป็นสุขก็จะเกิดขึ้นกับบ้านกับเมือง แก่ปวงชนทั้งหลาย เหมือนพวกเราที่ได้มาทำความดีนี้ ถ้าเรายัง กลับมาเกิดอีก บุญกุศลที่ได้ทำเอาไว้ก็จะติดสอยห้อยตามอำนาจความสะดวกให้เรามีความสุข ที่คนเกิด มาแล้วสร้างคุณงามความดีเพิ่มพูนบุญบารมีขึ้นไป ทางพระศาสนาเรียกว่ากรรม กรรมตอบสนองผู้กระทำ กรรม กรรมเป็นของๆตน กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมเป็นผู้ติดตามให้ผล กรรมเป็นแดนเกิดของสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายเกิดมาด้วยอำนาจของกรรม ตัวเราก็เกิดมาด้วยตัวกรรม เราจะสร้างกรรมดีหรือกรรมชั่ว กรรม ชั่วที่เราเคยทำก็ควรจะหยุดได้แล้ว ถ้าเดินทางถูกแล้วก็ควรจะเดินไปเรื่อยๆ เหตุฉะนั้นคนเราจึงเกิดมา เหลือมล้ำต่ำสูงกัน ทั้งวรรณะ เชื้อชาติ ความเป็นอยู่ ก็เพราะอำนาจผลของกรรม ส่งผลให้ตามบุญตามกรรม ที่ตนเองได้สร้างเอาไว้ ดังนั้น เมื่อเราเชื่อมั่นอย่างนี้ จึงพากันสร้างคุณงามความดีของตนให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น ไปกว่าภพชาติที่แล้ว ถ้ามาเกิดอีกก็จะได้คุณงามความดีติดสอยห้อยตามมาอำนาจความสะดวกให้มี สติปัญญา เรียกว่าได้ทรัพย์สมบัติติดตัวมา เรียกว่ามีทรัพย์ฝังไว้ในจิตใจ โจรก็ไม่สามารถปล้นเอาความดี งามไปได้ ไม่ว่าจะเกิดไฟไหม้หรือน้ำท่วม ก็ไม่สามารถไหม้หรือพัดให้สูญหายไปได้จากในจิตใจของเรา ...เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลาย การสั่งสมบุญสร้างความสุขให้แก่บุคคลก็เป็นเรื่องอย่างนี้ ในชาตินี้หากยังมี ชีวิตอยู่ เราได้สร้างไปตามสติปัญญาที่ละน้อยๆเหมือนปลวก ก็เป็นจอมปลวกได้ หรือเหมือนการตวงน้ำฝน ที่ละน้อยๆทีละเม็ด ก็สามารถจะเต็มโถได้ ฉันทใดก็ตามการทำบุญทีละน้อยๆก็สามารถเป็นบุญกองใหญ่ได้ อย่าได้รังรองวันนั้นวันนี้ ให้ค่อยทำไปเรื่อยๆ เพราะความตายมันอยู่ใกล้ชิดเรา เราไม่รู้ว่าจะไปวันไหน ควร รีบสร้างคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน เหตุฉะนั้น การชิงชัยชนะละกิเลสความตระหนี่ความเหนียว แน่นหวงแหนทรัพย์สมบัติ ที่หามาได้ยากลำบากกว่าจะได้มาทำบุญทำกุศลได้ การใช้เงินอย่าฟุ่มเฟือยเกินไป อย่าฟืดเคืองเกินไป ส่วนหนึ่งเอาไว้เป็นทุน ส่วนหนึ่งไว้ใช้อยู่อาศัยกิน ส่วนหนึ่งเอาไว้หาแพทย์หาหมอยาม เจ็บป่วย ส่วนหนึ่งเอาไว้ทำบุญทำกุศล ให้ทำทีละน้อยๆก็จะสะสมเป็นกองบุญใหญ่ได้ ไม่ได้ทำมาก ทำทีละ น้อยๆ หากมีมากขึ้นก็ทำมากขึ้น ปัจจัยทั้งหลายนั้นเราไม่สามารถนำติดตัวไปได้เมื่อเราล่วงลับดับไป นอกจากบุญกุศลคุณงามความดีของตนที่สร้างเอาไว้เท่านั้น ที่จะติดตามไปกับดวงใจของบุคคลที่จะไปเกิด ใหม่ เหตุฉะนั้นเมื่อท่านได้ยินได้ฟังแล้ว โอปนยิโกน้อมเข้ามาพินิจพิจารณา ว่าตนมีความปราถนาอย่างไร อยากเจริญรุ่งเรืองก็เดินทางให้ถูกต้องเสีย... ก็ขออำนาจอวยพรให้ศรัทธาญาติโยมผู้มาทำคุณงามความดี หากมีจิตประสงค์จ้านงค์ปราถนาในสิ่งใดไว้ในใจแล้ว ก็ขออำนาจบุญกุศลจงคลบ้นดาลให้ทุกท่าน ให้ ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ดีตนเองปราถนาโดยทั่วกันทุกท่านทุกคนเทอญ...ขอเจริญพร...